

GÖYƏRCİN

1

ISSN-0207-4710
2007-ci il

KOMİKS
NAĞİLLAR
ŞEİRLƏR

OYUNLAR
OYUNLAR
OYUNLAR

YENİ İLİNİZ MÜBARƏK!

BABALIQ ERASI

Qəlbimdə nə qədər
Dilek var, arzu var.
Çox şükür, İlahi,
Çin olur arzular.

Dünyaya göz açıb
Təptəzə bir çiçək.
Qanadım yox uçam,
Olmuşam sevincək.

Nəğməyə çevrilib,
Bir həzin qığıltı.
Bu dünya elə bil
Bir şirin nağıldı...

Nəfəsi qəlbimdə
Təzə hiss oyadıb.
İçimdə yepyeni
Arzular boy atıb.

Köksümdə çırpınan
Ürəyim yuxalıb.
Elə bil dünyanın
İşığı çoxalıb.

Sevda köksümdə
Ulduzlar sayrışır.
Təzə bəxt ulduzu
Göylərə yaraşır!

Qış fəsli içimdə
Yaz ətri duyuldu.
Nəvəli ömrümün
Təmeli qoyuldu.

Deyəsən göz tutur
Könlümün yarası.
Başlanır ömrümün
Babalıq erası...

Uzaq-uzaq üfüqlərdən
Buludları yara-yara,
Ömrümüze, günümüze
Hoş gəlmisən, nəvəm Sara!

Elə bil ki, ürəyimi
Sevinclərə bələmisən.
Çevrilmişəm bəxtəvərə,
Məni baba eləmişən.
Təbrik üçün qohum-qardaş
Dayanıblar sıra-sıra,
Sara, Sara!

Onlara təzə dost gəlib,
Sevinir bütün uşaqlar.
Nəfəsində, qığıltıda
Elə bil nur var, işıq var.
Gəlişinlə əriyibdir
İçimdə qırov, sırsıra,
Sara, Sara!

Dodaqların gül ləçəyi,
Əllərin bapbalacadı.
Ağlayanda tufan qopur,
Səsin səsimdən ucadı.
Sən ki varsan, ürəyimi
Qəm buludu çətin sara,
Sara, Sara!

SARA BALA

Sara balam,
Sara balam!
Dur gəl mənə
Sarıl, balam!
Gülüşünlə ürəyimin
Yarasını sarı, bala.
Sara bala, Sara bala!
Dur boynuma sarıl, bala!
Gündən-günə şirinləşib,
Çevrilmişən sarı bala.

SARA YATIR

Uzanıb çarpayısında
Mışıl-mışıl Sara yatır.
Oyanıb məni görəndə
Sevincindən əl-qol atır.
Az qalır ki, qanad açıb
Uça mənim qucağıma,
Heç kəs su ələyə
bilməz
Mənim halal ocağıma.

BABALARIN OYUNCAĞI

Saçların bəmbəyaz qarı
Nur saçan işıq kimidi.
Ürəklərinə dəyməyin,
Qocalar uşaq kimidi.

İnsan yaşa dolan kimi
Onu üzür nəvə dərdi.
Qocaların oyuncağı
Şirin-şəkər nəvələrdi.

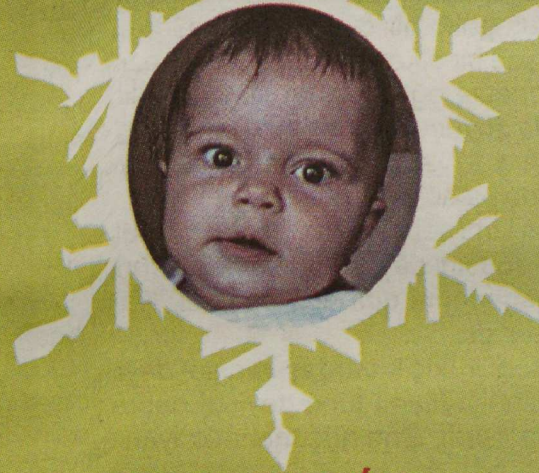
Ay övladlar, siz onların
İstəyini alqışlayın.
Babalara, nənələrə
Çoxlu nəvə bağışlayın!

ŞÜKÜR SƏNƏ

Şükür sənə, ulu Tanrı,
ni baba eləmişən.
Şükür sənə, ulu Tanrı,
Ömrümə nur eləmişən.

O gələndən içimdəki
ablara qan uddurub.
Bütün özgə sevgiləri
Sara balam unutturub.

SARA GƏLİB

Sara gəlib, Sara gəlib,
İlk dəfə Qusara gəlib.
Kefi kökdü, gülür üzü,
Babasını gəzir gözü.
Ona bir söz deyir hələ,
Uzaq yolu gəlib, görə
Elvinanı, Sevilini,
Əl-qol atır, sevinir o.
Əl uzadıb yarpaq tutur,
Meşə havasını udur.
Öpür onu sübhün mehi,
Kırpiyində səhər şəhi.
Sara gəlib, Sara gəlib,
Bir gör hardan hara gəlib?
İstildəndən zara gəlib,
Tez durub Qusara gəlib.
Uşaqlar hay-haray salır:
Sara gəlib, Sara gəlib!...

NƏVƏMƏ QUZU KƏSƏRƏM

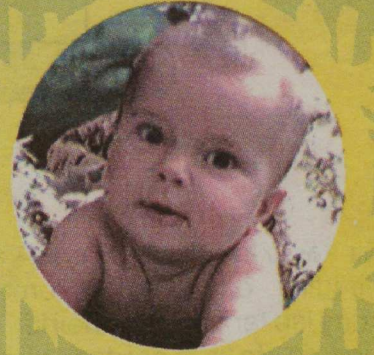
Nəvəmə quzu kəsərəm,
Körpə quzu tək mələyir.
Öz səsiylə evimizə
Gecə-gündüz nur ələyir.

Nəvəmə quzu kəsərəm,
Baxmır heç kəsin
sözünə.
O gələndən evdə hamı
Həsərdi yuxu üzünə.

Nəvəmə quzu kəsərəm,
Evin sükutunu pozub.
Anasının, atasının
Kırpıqlarından qor asıb.

Qışqırıb nəre çəkəndə
Bənzəyir Sara xatuna.
Atası qaçıb başını
Soxur yastığın altına.

Nəvəmə yüyrük asaram
Qızılgülün butasından.
Çıxır mənim hayfımı
Anasından, atasından...

KÖRPƏ GÜNƏŞ

Elə bil ki, evimizə
Şəfəq saçan günəş gəlib.
Həsərdə buludu sayrışan
Üzümüze işıq gəlib.

Dönüb işıq adasına
Nəvəm yatan kiçik beşik.
O güləndə elə bil ki,
Nura bələnir ev-eşik.

Nənəsi gizlədə bilmir
Sevincini, heyrətini.
Təbəssümü əridibdir
Qəlbimizin zülmətini.

